

IRmenricus apud Boios eruditione & vitæ innocētia magni nominis extitit, sub rege Ludouico, Anno Christi octingentesimo sexagesimo. Itaque cum Bulgarorum oratores regem deprecarentur, atque postularent, ut sacrarum literarum periti homines ad se mitterentur, qui Euangelij doctrinam publicarent, & Bulgarios Christianos efficerent, rex ipsis hunc Irmenricum cum alijs presbyteris & diaconis obtulit. Itaque Bulgarorum gens in Mœsijs habitans, abdicata multorum Deorum superstitione, ad ouile Christi reducta fuit. Eodem tempore & Auares & Hunni, qui in Dacia trans Istrum infra Tibiscum, Mœsis tum oppositi, considebant, atque Pannonia & Norico à Boijs sub Carolo Magno eiectiones fuerant, & in Venedorum nomen transierant, Ludouici regis opera Christi cultum acceperunt. Hisce omnibus Irmenricus diligens adfuit, atque uerbo & exemplo eos ad pietatem perduxit.

Auent. libro quarto.